

Список використаної літератури:

1. Забезпечення конкурентоспроможності і економічного зростання регіонального АПК / [Апостолова Т.В., Бурковський І.Д., Євчук Л.А., Лагодієнко В.В. та ін.] ; за ред. І.І.Червена, Л.А.Євчук. – Миколаїв : Миколаївський державний аграрний університет, 2005. – 440 с.
2. Кейнс Дж.М. Общая теория занятости, процента и денег / Под ред. Л.П.Куракова ; пер. с англ. Н.Н.Любимова. – М. : Гелиос АРВ, 1999. – 351 с.
3. Шумпетер Й. Капитализм, социализм и демократия / Й.Шумпетер. – М. : Экономика, 1995. – 540 с.
4. Хайек Ф.А. Конкуренция как процедура открытия / Ф.А.Хайек // Мировая экономика и международные отношения. – 1999. – №12. – С.15-24.
5. Статистичний щорічник України за 2010 р. / за ред. О.Г.Осауленка. – К. : Держкомстат України, 2011. – 560 с.
6. Білецький О.Ю. Сільське господарство Росії за роки незалежності / О.Ю. Білецький // Економіка АПК. – 2010. – №3. – С.150-152.
7. Назаренко В.И. Аграрная политика Европейского Союза. – М. : Институт Европы РАН, 2004. – 70 с.
8. Черняков Б.А. Состояние и экономическая оценка аграрного сектора экономики США / Черняков Б.А. // Аграрный сектор США в начале XXI века : Сб. трудов сектора аграрных проблем США и Канады ИСКРАН. – Т.1. – М., 2008. – С.185.
9. Национальная сельскохозяйственная статистическая служба (США). [Електронний ресурс]. Режим доступу : [http : // www.agronews.ru/NewsP.php?NId=4335](http://www.agronews.ru/NewsP.php?NId=4335).
10. Олійник Т.І. Формування й ефективне використання трудового потенціалу сільськогосподарських підприємств : Монографія / Олійник Т.І. – Харків : Магда Ltd, 2008. – 372 с.

УДК: 330. 341:338.432

Лагодієнко В.В.

ВПЛИВ ІНТЕНСИФІКАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА З ІННОВАЦІЙНОЮ ОСНОВОЮ НА ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНИХ ЗМІН АГРАРНОГО ВИРОБНИЦТВА

Постановка проблеми. Головним завданням структурних змін аграрного виробництва є створення умов для розвитку ефективного, високопродуктивного і конкурентного агропромислового сектора з урахуванням інтенсифікації на інноваційній основі, що в цілому сприятиме економічному зростанню та зростанню добробуту населення.

Більшість перетворень, що здійснювались в аграрному секторі економіки України за цілями і характером науковці поділяють на два етапи, зокрема: етап реформування і пореформений етап. Кожен із них характеризується своїми особливостями структурних змін, які відрізняються внутрішньою виробничою аграрною і торговельною політикою і не завжди враховують фактори інтенсифікації виробництва з інноваційною компонентою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемні питання інтенсифікації виробництва в сільськогосподарських підприємствах висвітлені у працях вітчизняних та закордонних науковців, зокрема М. Кропивка, Г. Черевка, В.Червена, В. Зіновчука, П. Гайдуцького, М. Дем'яненка, П. Саблука, І. Кириленка, П. Макаренка, Л.Мармуль, В. Месель-Веселяка, І. Михасюка, О. Могильного, В. Назаренка, Б. Пасхавера, М. Павлишенка, Н. Попова, О. Онищенко, Т. Осташко, І.Топіхи, В.Топіхи, тощо. Втім,

дослідження питань впливу інтенсифікації виробництва з інноваційною основою на особливості структурних змін аграрного виробництва показало, що дані питання в теорії і практиці не одержали вичерпної наукової інтерпретації.

Викладення основного матеріалу дослідження. Реформування аграрного сектора економіки, яке супроводжувалося становленням ринкових відносин, проведенням земельної реформи, створенням нових підприємницьких організаційних структур різних форм власності та господарювання не дало очікуваних результатів. Реалії сьогодення спонукають до використання стратегічних підходів для здійснення глибоких перетворень в аграрній сфері, що є однією з передумов успіху її соціально-економічного розвитку.

Значний вплив на інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва здійснює розвиток ринкових відносин, що супроводжується введенням приватної власності на землю і майно та є основою сучасного аграрного виробництва.

Інтенсифікація виробництва - процес суспільного виробництва, що базується на застосуванні більш ефективних засобів, предметів праці, більш кваліфікованої робочої сили, передових форм і методів організації праці, зростаючої інформованості тощо у відповідності з найновішими досягненнями науково-технічного прогресу. Інтенсифікація виробництва суттєво відрізняється від екстенсивного розвитку суспільного виробництва, яке базується на кількісному зростанні засобів виробництва, робочої сили, незмінних формах і методах організації виробництва і носить затратний характер.

На нашу думку центральні причини сучасної аграрної кризи зосереджені за межами галузі, у сфері макроекономічних процесів і макроекономічного регулювання, тому необхідною умовою її подолання є здійснення структурних перетворень і реформування усієї системи аграрних відносин.

Перші підсумки земельної реформи в Україні свідчать про те, що процес дифузії власності продовжується. У результаті земельної реформи здійснилася демонополізація державної власності, сформувалися різноманітні форми земельної власності, що сприяло реалізації принципів ринкової економіки і зростанню виробництва. Роль держави при цьому зводиться до створення умов для максимального розвитку конкурентного середовища, ініціативи, раціонального використання ресурсів. З метою ефективного функціонування такого управління необхідно створити регульований державою ринок усіх категорій земель і відповідне законодавство. Державну підтримку сільських товаровиробників необхідно здійснювати за рахунок коштів центрального та регіонального бюджетів. Механізм підтримки сільгосппідприємств на державному рівні зводиться до стимулювання сукупного попиту, установлення паритету цін та заміни бартерних операцій на грошові розрахунки, що сприятиме створенню повноцінного товарного ринку. Низька продуктивність праці в українському сільському господарстві є наслідком невизначеності зовнішнього середовища, а також екстенсивних методів господарювання та низької мотивації праці у суспільному секторі.

Вплив інтенсифікації на розвиток сільського господарства зумовлений можливістю підвищення економічної ефективності виробництва та передбачає зростання його продуктивності на основі підвищення рівня технічного забезпечення, широкого використання новітніх засобів виробництва та залученні кваліфікованих кадрів. Високі кінцеві результати інтенсифікації сільськогосподарського виробництва забезпечуються в результаті послідовного поєднання процесів вдосконалення і раціонального використання всіх його чинників.

Інтенсивний розвиток сільського господарства відбувається на основі впровадження новітніх досягнень науково-технічного прогресу на усіх стадіях виробничого процесу, в т.ч. шляхом активізації процесів механізації і автоматизації виробництва, що сприяє підвищенню його економічної ефективності.

Необхідною умовою для сталого розвитку сільського господарства є збалансованість і пропорційність його структури. У сучасній науці дослідженню аграрної структури надається особливе значення, а сам термін трактується з різних позицій.

Наявність численних структурних диспропорцій обмежувало поступальний розвиток аграрної системи вже на регіональному рівні і зумовило об'єктивну необхідність управління трансформаційними процесами. На сьогоднішній день формування ефективно функціонуючого сільського господарства є одним з фундаментальних положень державної та регіональної аграрної політики.

Розглядаючи окремі елементи системи формування інноваційного потенціалу сільськогосподарських підприємств з метою підвищення конкурентоспроможності продукції на ринку та виявлення впливу факторів зовнішнього та внутрішнього середовища, зростає необхідність у втіленні в практику господарювання того чи іншого виду нововведення, оцінки його стану й визначення напрямків розвитку. Це дозволяє стверджувати, що основою формування інноваційного потенціалу є внутрішні резерви підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва на засадах матеріало- і ресурсозберігаючої форми інтенсифікації, яка передбачає застосування більш економічних предметів праці і більш раціонального використання предметів праці, а також споживання меншої кількості сировини, електроенергії та інших видів ресурсів.

Структурні перетворення аграрного виробництва формується в тісному зв'язку із загальноекономічною структурною політикою держави і змістовно спирається на загальну аграрну політику. Головним орієнтиром структурної політики є формування збалансованого та високоорганізованого сільського господарства в регіонах, здатного адекватно реагувати на внутрішні протиріччя і виклики зовнішнього середовища, зберігаючи стійкість розвитку і забезпечуючи економічне зростання, зокрема не можна визначити структуру аграрного виробництва без врахування регіональних особливостей. В сучасній практиці структурного регулювання увага повинна бути акцентована на досягненні балансу між обсягами виробництва і попиту, забезпечення умов для вільного міжгалузевого переливу ресурсів і розширення нових галузей, вирівнюванні економічного розвитку територій та оптимізації просторового розміщення сільського господарства, впровадження досягнень науково-технічного прогресу і створення інституціональних умов для сталого розвитку сільського господарства.

В процесі здійснення структурних перетворень активну участь приймають всі суб'єкти державної ієрархії. Роль загальнодержавних органів управління галуззю зводиться до вироблення спільної концепції структурних перетворень, на рівні областей розробляються регіональні програми, визначаються напрямки розвитку і конкретизується організаційно-економічний механізм.

Розвиток сільськогосподарських підприємств на інноваційній основі є передумовою підвищення конкурентоспроможності продукції, що виробляється, сприяє збільшенню інвестиційних надходжень, вирішенню проблеми зайнятості населення, формуванню виробничої, ринкової й інвестиційної інфраструктури.

Нині поширюється концепція за якої носієм аграрних відносин повинен стати землевласник, товаровиробник. Для цього створена відповідна законодавча база: прийняті Закон України "Про власність", "Про селянське (фермерське) господарство", "Про господарські товариства", "Про оренду", та ін. Районний рівень поєднує в собі функції безпосереднього виконавця. Результатами його діяльності є: виявлення стратегічних можливостей та розробка програм районного розвитку, залучення ресурсів, створення інститутів і партнерств для реалізації програм, залучення в цей процес первинних товаровиробників, сільських громад розвиток їх ініціативи і формування відповідальності. Важливою умовою при розробці та реалізації програм структурних перетворень є інтеграція і координація всіх учасників цього процесу.

Важливим при формуванні власних структурних перетворень аграрного виробництва є використання світового досвіду. У країнах з розвиненою соціально-орієнтованою економікою кожен підприємець відшукує свою нішу господарської діяльності, яка б вдало вписувалась у загальний бізнес. У сучасних умовах формування аграрного сектору альтернативними сегментами діяльності сільськогосподарських

колективних підприємств можуть бути такі, що доповнюють основне виробництво, яке склалося в них раніше: переробка сільськогосподарської продукції, матеріально-технічне постачання, реалізація продукції, виробництво будівельних матеріалів тощо. Подібна система організації основного виробництва і допоміжних виробництв, у тому числі через спеціалізацію і кооперування в системі АПК, як колективних, так і фермерських господарств, безумовно, усуває багато суперечностей, що виникають між окремими суб'єктами в аграрному секторі економіки. При цьому ринкова економіка розкриває широкі можливості для розвитку підприємництва. Однак було б неправомірним зводити його до малого та середнього бізнесу. Доцільно використовувати кооперативи сільськогосподарських підприємств, надавши їм можливість реформуватися в умовах демократичної ринкової економіки, при широкій господарській автономії та належних конкурентних механізмах між різними економічними укладами.

Висновки. Основним поточним завданням структурних змін аграрної галузі нині є зупинення негативних процесів у ній та забезпечення умов для нарощування виробництва сировини і продовольчих ресурсів. У зв'язку з цим на сучасному етапі проведення аграрної реформи особливо потрібне наукове, правове, методичне, фінансове, інформаційне і матеріально-технічне забезпечення її. В цьому запорука успіху структурних перетворень, оскільки альтернативи їм немає, вони мають здійснюватись в інтересах селян і самими селянами. Встановлено, що відповідні кількісні та якісні зміни у виробничій діяльності аграрних формувань та галузі в цілому можливі лише за умови інтенсифікації виробництва на інноваційній основі.

Встановлено, що в умовах прискорення процесів світової інтелектуалізації саме новітні технології стають тією основою, яка визначає сучасне виробництво, форми його організації та управління, надає можливість досягнення конкурентних переваг для успішної діяльності того чи іншого суб'єкта господарювання, визначає питання якісного й ефективного його розвитку. Враховуючи обмеженість виробничих ресурсів, їх високу вартість, рівень конкуренції сільськогосподарським товаровиробникам необхідно активно впроваджувати інтенсивні технології з інноваційною складовою на усіх стадіях виробничого процесу.

Анотація

У роботі розглянуто питання підвищення ефективності сільськогосподарського виробництва, обґрунтовано потребу в удосконаленні форм виробничої інтенсифікації, визначено елементи системи формування інноваційного потенціалу сільськогосподарських підприємств та їх вплив на основні структурні перетворення аграрного виробництва.

Ключові слова: структурні зміни, аграрне виробництво, державна політика, інтенсифікація, інноваційний розвиток.

Анотация

В работе рассмотрен вопрос повышения эффективности сельскохозяйственного производства, обоснована потребность в усовершенствованные форм производственной интенсификации, определены элементы системы формирования инновационного потенциала сельскохозяйственных предприятий и их влияние на основные структурные изменения аграрного производства.

Ключевые слова: структурные изменения, аграрное производство, государственная политика, интенсификация, инновационное развитие.

Annotation

In work the question of rise of efficiency of agricultural production is considered, a requirement in improved is grounded forms of production intensification, the elements of the system of forming of innovative potential of agricultural enterprises and their influence on the basic structural changes of agrarian production are definite.

Keywords: structural changes, agrarian production, state policy, intensification, innovative development.

Список використаних джерел:

1. Лузан Ю.Я. Реформування аграрного сектора України: стан і перспективи / Ю.Я. Лузан // Економіка АПК. – 2002. – №4. – С. 3–7.
2. Малік М.Й. Реформування власності і реструктуризація підприємств АПК/ М.Й. Малік // Економіка АПК. – 2007. – №11. – С. 9–13.
3. В.П. Рябоконь Організаційні напрями соціально-економічних перетворень в аграрному секторі/ В.П. Рябоконь // Економіка АПК. – 2005. – №6. – С.110–116.
4. Саблук П.Т. Становлення аграрної політики в Україні/ П.Т.Саблук // Економіка АПК. – 2006. – №1. – С.3–7.

УДК: 330.322.012

Лінтур І.В.

ФОРМУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В ТРАНСФОРМАЦІЙНІЙ ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Постановка проблеми. Розвиток сучасної економіки важко уявити без ефективної інвестиційної діяльності, оскільки вона відіграє ключову роль у забезпеченні стійкого економічного зростання, здійсненні структурної модернізації економіки та підвищенні її конкурентоспроможності, особливо в трансформаційних умовах.

Інвестиції є вагомим чинником економічного зростання, тому створення належних умов для розвитку інвестиційного процесу є невід'ємним складником економічної політики більшості країн.

Відтак завдання неухильного нарощування обсягів інвестування економіки, покращення його структури, забезпечення сприятливого інвестиційного клімату в країні є дуже важливими й актуальними.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вагомий внесок у дослідження суті інвестиційного процесу, ефективності інвестиційної діяльності, системи її економічного стимулювання та розвитку інвестиційного ринку України в трансформаційних умовах зробили такі вчені: С.В. Палиця [9], І.М. Крейдич [4], Г.О. Мазур [7] та С.В. Мочерний [8]. Актуальні завдання держінвестицій на сучасному етапі розвитку країни розглядає Яцків Я.С.[13]. Досліджує інвестиційний клімат в Україні та шляхи його поліпшення Ванькович Д.І. [2]. Також дослідженню питання ефективності інвестицій трансформаційної економіки присвячено дослідження вчених Тарасюка Г.М.[12], Кухар В.І. [5], Присяжнюка Н. В. [10] та інших вітчизняних економістів. Разом з тим не всі аспекти цієї складної і багатогранної проблеми з'ясовані і отримали належне обґрунтування. Тому складність даного питання та ряд специфічних аспектів вимагають подальших наукових пошуків.

Формулювання завдання дослідження. Інвестиційний процес потребує поглибленого дослідження, насамперед, з питань обґрунтування інвестиційної стратегії, вибору ефективних форм та напрямів інвестування, а також пошуку шляхів активізації інвестиційної діяльності в умовах розвитку трансформаційної економіки.

Основні результати дослідження. Інвестиційна політика держави є одним з найважливіших напрямів економічної діяльності, і повинна забезпечувати динаміку